

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 330

гр. Варна , 18.08.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ в закрито заседание на осемнадесети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Милен П. Славов
Членове:	Диана В. Джамбазова Маринела Г. Дончева

като разгледа докладваното от Милен П. Славов Въззивно частно гражданско дело № 20213000500377 по описа за 2021 година

намира следното:

Настоящото производство е по реда на чл. 274, ал. 2, изр. 1, пр. 2 от ГПК и е образувано след изпращането с разпореждане № 2462/21.07.21г. на председателя на Четвърто гражданско отделение на ГК на ВКС, по компетентност на настоящия съд на частна жалба с вх. № 10736/03.06.21г., подадена от Д. Й. Й. от с. Аспарухово, общ. Дългопол чрез адв. Кр. К. от АК-Варна, насочена против определение № 1607/11.05.21г. по в.гр.д. № 1561/20г. на ВОС, с което е оставена без уважение молбата на жалбоподателя за възстановяване на срок за изпълнение на указания, дадени с разпореждане № 484/16.02.21г. за отстраняване на нередовности на касационната му жалба. В частната жалба е изложено, че определението е неправилно и незаконосъобразно. Счита се, че съдът не е отчел факта, че в последния ден от срока в 18:44 ч. адв. К. е предприел изпълнение на дадените от съда указания чрез изпращане на необходимите документи на електронната поща на ВОС. Последните не са били приети поради големия размер на файла, а на електронната страница на съда не е било указано какъв размер на файла може да бъде приет в системата на ВОС. Поради тази причина адв. К. лично на следващия ден 05.03.21г. е посетил деловодството на съда и установил, че системата е отхвърлила файла. Дори и да е искал процесуалният представител не е могъл в конкретния случай да изпрати необходимите книжа,

представляващи допълнението към касационната жалба, защото живее на 70 км. от гр. Варна и изпращането на книгата по електронна поща е бил единственият му начин. Претендира се отмяна на обжалваното определение и възстановяване на пропуснатия срок.

В предвидения срок е депозиран отговор на частната жалба от насрещните страни ИВ. Й. П. и ПЛ. ХР. П. и двамата от гр. Провадия чрез адв. Ст. П. от АК-Варна, с който същата е оспорена като неоснователна. Сочи се, че в откритото с.з. в производството по искането за възстановяването на срок адв. К. е поддържал различно на въведеното първоначално като особено непредвидено обстоятелство – вместо липсата на предупреждение за ограничаване размера на файловете на електронната страница на ВОС, същият е навел твърдението, че причината за нерегистрирането на изпращаните документи е в неговата електронна поща. Независимо от това обаче се поддържа, че не са налице предпоставки за възстановяването на срока, тъй като не са били налице никакви непредвидени обстоятелства – действията по изпращане на документите са предприети по електронна поща и то след работното време на съда. Освен това се черпят аргументи и от нормите на чл. 9 и 10 от ЗЕДЕУУ, предвиждащи, че електронното изявление е изпратено и съответно получено с постъпването му в информационната система на адресата. Претендира се потвърждаване на определението, ведно с присъждане на разноските в това производство.

Частната жалба е подадена в срок /същата е депозирана чрез лицензирана куриерска служба на 02.06.21г./, от страна с правен интерес от обжалването на обжалваем съдебен акт и при надлежна представителна власт, поради което се явява допустима. Разгледана по същество обаче частната жалба се явява неоснователна по следните съображения:

Въззивното производство по в. гр.д. № 1561/2020г. на ВОС е приключило с постановяването на решение № 1636/03.12.2020г., с което е било е отменено първоинстанционното решение № 74/16.03.2020г., постановено по гр.д. № 1271/19г. по описа на РС-Провадия и предявеният от Д. Й. Й. срещу ИВ. Й. П. и ПЛ. ХР. П. иск с правно основание чл. 87, ал. 3 от ЗЗД за разваляне на договор за покупко-продажба на имот срещу задължение за издръжка и гледане от 29.12.09г. по отношение на 6/12 ид.ч. от посочени недвижими имоти, находящи се в с. Аспарухово, Община Дългопол, е бил

отхвърлен, а по отношение на 4/12 ид. части от имотите производството по предявления иск е било прекратено. Решението е било връчено на Й. чрез адв. К. на 08.12.20г.

Срещу постановеното решение е депозирана касационна жалба вх. № 365/11.01.2021г. от Д. Й. Й., чрез адв. Кр. К.. С разпореждане № 124/14.01.2021г. съдът е оставил жалбата без движение, като е дал указания на жалбоподателя да положи подпис под касационната жалба в деловодството на съда или да представи подписан екземпляр от жалбата; да представи изложение на касационни основания, преписи от касационната жалба и изложението към нея за връчване на насрещните страни и внасяне на държавна такса. Депозирано е било изложение с вх.№ 2677/11.02.2021г. от Д.Й., чрез адв. К., към което администриращият съд е приел, че липсва формулиран материалноправен и/или процесуалноправен въпрос. Към изложението е бил приложен подписан екземпляр от жалбата и платежен документ, удостоверяващ внасянето на държавна такса по сметка на ВКС, както и преписи от касационната жалба за връчване на насрещните страни.

С ново разпореждане № 484/16.02.2021г., администриращият съд е дал последна възможност на касатора чрез адв. Кр. К. в едноседмичен срок от съобщението да отстрани нередовностите на жалбата по смисъла на чл. 284, ал. 3, т. 1 ГПК /с подробно дадени указания/. Разпореждането е било връчено на жалбоподателя на 25.02.2021г. чрез процесуалния му представител адв. Кр. К. и срокът за изпълнение на дадените от съда указания е изтекъл на 04.03.2021г. вкл.

С вх. № 4211/05.03.21г. е била регистрирана във ВОС подадената от адв. Кр. К. като процесуален представител на Д.Й. касационна жалба, която отговаря на изискванията на чл. 284 от ГПК.

С молба вх. № 4299/08.03.21г. /най-вероятно изпратена чрез куриерска служба „Еконт“ с пратка № 5300276462843 на 06.03.21г./ Д. Й. Й. чрез адв. К., е отправил искане за възстановяване на срока за изпълнение на дадените от съда указания за отстраняване нередовностите в депозираната касационна жалба от 11.01.21г. В молбата е било изложено, че на 04.03.21г. /последния ден от дадения от съда срок за отстраняване на нередовностите на касационната жалба/ е предприел действия чрез изпращането на документи на

електронната поща на съда delov-go@vos.bg. На 05.03.21г. адв. К. е посетил деловодството на съда, за да депозира оригиналите на изпратените документи, но разбрал, че липсва отразяване в деловодната система на съда получаването на изпратените на електронната поща документи, тъй като е било налице превишаване ограничението на размера, който системата може да приеме. Едва тогава адв. К. е научил, че има ограничение за размера на изпращаните файлове, каквото предупреждение е липсвало на електронната страница на ВОС. Поради това е отправено искане да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 64, ал. 2 от ГПК и да се възстанови пропуснатият срок.

Към молбата е била приложена разпечатка от електронната поща на адв. К., от която е видно, че на 04.03.2021г. в 18:44 часа, същият е направил опит за изпращане на електронно съобщение на електронен адрес на съда - delov-go@vos.bg, наименовано „допълнение към касационна жалба по гр.д. /В/ № 20203100501561 по описа на ВОС“ и с прикачен файл, наименован „Допълнение към касационна жалба.pdf“. Визуализирано е било съобщение до изпращача, че съобщението му е твърде голямо и не може да бъде доставено на адресата, защото превишава ограничението за размера. Поради това действието е отчетено от системата като „провалено“ /failed/.

Съдът намира, че в случая действително не са били налице предпоставките на чл. 64, ал.2 от ГПК и отправеното искане законосъобразно е било оставено без уважение. Това е така, защото нормата изисква пропускането на срока да се дължи на особени непредвидени обстоятелства, които страната не е могла да преодолее. Особените непредвидени обстоятелства трябва да са внезапно възникнали и неочаквани и освен това въпреки проявената добросъвестност на страната или на пълномощника ѝ, тези обстоятелства да не могат обективно да бъдат преодоляни с нормално дължимите добросъвестно положени усилия.

Възможността за извършване на процесуални действия в електронна форма /извън подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, което е допустимо да се подаде в електронна форма, считано от 01.01.21г. – така чл. 3, ал. 2 от Наредба № Н-2/18.02.20г. за утвърждаване на образци на заповед за изпълнение, заявление за издаване на заповед за изпълнение и други книжа във връзка със заповедното производство, издадена от МП, ДВ, Бр. 15/21.02.20г./, е предвидена едва с

измененията на ГПК, обнародвани в ДВ, бр. 110/2020г., които влязоха в сила на 30.06.2021г. Съобразно действащата към 04.03.21г. нормативна уредба процесуалните действия извън съдебно заседание страните следва да извършват в писмена форма, а срокът не се смята за пропуснат, когато изпращането на молбата е станало по пощата /чл. 100, изр. 2 и чл. 61, ал. 2 от ГПК/. Поради това не може да се приеме, че към 04.03.21г. изпращането на документи на електронната поща на съда съставлява процесуално допустим способ за надлежно извършване на процесуално действие, което освен това е било предприето и след изтичане на работното време на съда.

Освен това от текста на представената разпечатка с визуализираното съобщение до адв. К., че изпратеното съобщение е твърде голямо и не може да бъде доставено до адресата, може да се направи извода, че към 18:44 часа на 04.03.21г. същият все още е могъл да спази срока, изпращайки подготвените документи чрез куриерска служба /действие, което адв. К. редовно е предприемал многократно по настоящото дело/. Не може да се приеме, че е особено непредвидено обстоятелство неприемането на електронно съобщение от електронната поща, поддържана от доставчика на електронни услуги на съда, когато страната и нейният процесуален представител предприемат процесуалното действие в последния ден от срока и след изтичане на работното време на съда, по непредвиден в процесуалния закон способ за неговото извършване.

Обжалваното определение следва да бъде потвърдено, а в полза на ответниците по частната жалба следва да се присъдят направените за настоящото производство разноски, възлизащи на сумата от 300 лв., представляваща заплатено адвокатско възнаграждение. Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 1607/11.05.21г. по в.гр.д. № 1561/20г. на ВОС.

ОСЪЖДА Д. Й. Й., ЕГН ***** от с. Аспарухово, общ. Дългопол

да заплати на ИВ. Й. П., ЕГН ***** и ПЛ. ХР. П., ЕГН ***** и двамата от гр. Провадия, ул. „Ген. Манзей“, № 18, ет. 4, ап. 10, сумата от 300 /триста/ лв., на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____